

[El Periódico](#) dedicà ahir el seu [editorial](#) a la indefugible reforma laboral. El titularen així: «Una reforma laboral imaginativa». Imaginativa? Sempre avisen abans de començar: «L'opinió del diari s'expressa només als editorials». I com a diari, és a dir, com qualsevol altre mitjà de comunicació de masses i, per tant, com a empresa capitalista, no ha de sorprendre, no massa, la difusió que hi fa de les consignes més conservadores, dictades i repetides [epilèpticament](#) pel Banc d'Espanya, la Comissió Europea, el Fons Monetari Internacional i la mateixa CEOE: «el que és prioritari és acabar amb la sagnia d'una desocupació cada dia més pròxima al 20%. Sense aconseguir-ho és totalment impossible pujar al carro de la recuperació econòmica i l'augment de la demanda que treuen el nas a l'eurozona», afirma El Periódico. Doblatge: sense reforma laboral no baixarà l'atur, ni s'acabarà la crisi, i seguirem a la cua d'Europa. Totalment impossible! La bava d'aquesta consigna, treballada [durant mesos](#) per banquers i patrons a les glaceres de les seues [cavernes](#), ja ha arribat, per tant, a les sèquies mediàtiques dels socioliberalers. Per al periòdic, per al Govern central i per a alguns sindicats, allò que abans de l'estiu era blasfèmia, avui ha de ser una cosa *imaginativa*: que si el model alemany (amb salaris ibèrics), que si retall dels sous en jornades a temps parcial (amb cobertura de l'Estat), que si més flexibilitat interna a les empreses... Podrien haver usat qualsevol altra paraula més o menys [proactiva](#), però "*imaginativa*" sona i ressona del tot ofensiva quan la primera i única reforma estructural posada en marxa per a "la recuperació econòmica" (dels rics) és una reforma laboral. On és la imaginació? «L'opinió del diari s'expressa només als editorials». Pragmàtic, prosaic, pedestre, avorrit. Vergonyós.